

Frederic Mompou (1893-1987) és un dels compositors més rellevants del segle XX espanyol. La seva peculiar trajectòria creativa el va portar a fer llargues estades a París abans i després de la Primera Guerra Mundial, una ciutat on va establir estretes relacions amb els ambients musicals francesos. Així va convertir-se, juntament amb Manuel Blancafort, en el millor representant de les noves tendències a Catalunya. A principis de la dècada dels 40 va tornar a Barcelona i va formar part de les primeres iniciatives destinades a reviscolar el ric ambient musical de la República i, a causa de la seva edat, va ser considerat el pare de les joves generacions, un home indiscutible per una música, especialment pianística, que traspuava sensibilitat i proximitat.

El 1970 Mompou va compondre una rara obra, titulada d'antuvi *L'oriolet*, que en ser estrenada i editada acabà tenint el nom de *L'ocell daurat*. És una cantata per a infants destinada a la IV Trobada del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (SCIC), que va estrenar la Coral Sant Jordi i que el compositor, fent un estimable joc de paraules, va dedicar a l'Oriol Martorell. El text original partia de les glosses que la poetessa de la Garriga Núria Albó va fer sobre el conte popular *L'oriolet*.

La imatge mostra la portada del manuscrit dedicat a l'Oriol Martorell. Es tracta d'un document únic per la seva curiositat, atès que en editar-lo ja va aparèixer amb el nom definitiu amb què es va estrenar: *L'ocell daurat*.

(XA)